



#tuitsdecultura

Quan un bon director et regala pel·lícules com aquesta: #Roma #gracias @alfonsocaron #modern-classics

@TaniaJuste
Tania Juste Escriptora

Cuando te cierran una puerta, se abren otras. Todo rechazo es una oportunidad.

@alejodorowsky
Alejandro Jodorowsky Escriptor

Pensando en Julien y su familia y en todos los que han trabajado sin descansar para llegar hasta aquí.

@TamaraRojo1
Tamara Rojo Ballarina

Ens fa molta il·lusió publicar aquest llibre. Serà l'aposta del mes / Genial! Així, molta promo, no? I el tiratge? / 1.500 exemplars / Vols dir 15.000 / No, no, 1.500. Si va bé ja en farem més / ... / #Conversaambleditor / #LlibreAposta / #negociant (o no)

@Miratge
Lota Torrents Agent literària

poder tenint sota el seu comandament serveis secrets, oligarques i crim organitzat.

És així. No és ficció. És la realitat de la Rússia d'avui. Putin els controla tots tres. Són els tres pilars del seu poder. És l'únic país on el crim organitzat s'ha convertit en part del Govern. Les bandes criminals guanyen molts diners amb els serveis secrets.

I els dibuixa especialment cruels.

Ho són. Ja ho va veure amb els Skripal. Era un refugi rus que havia estat espia per a nosaltres, i va ser descobert i enviat a una presó a Rússia. I va ser objecte d'un intercanvi d'espies. Les regles diuen que a un exespia se li permet viure en pau, però Putin no obeeix regles, i va enviar assassins a matar-lo amb Novitok. Els enviava el GRU, el substitut del KGB. És gangsterisme. I, de fet, utilitzen gàngsters, assas-

EL PODER DE PUTIN

"Rússia és l'únic país on el crim organitzat s'ha convertit en part del Govern"

L'ONADA QUE ESCOMBRA EUROPA

"En diem populisme, però bàsicament és desencant: no creure's res; és el clima d'avui"

sins a sou, per fer la seva feina bruta.

A Putin el retrata com un expinxo aficionat a fer-se fotografies homoeròtiques.

Hi ha molts misteris sobre Putin. Hi ha alguna núvia? Aparentment no. Però li agrada cavalcar per Sibèria amb el pit descobert, com els que veus a les revistes gays.

Què busca?

El poder. És com una droga. Més que l'èxtasi o l'heroïna. I és immensament ric. Tècnicament, no ha tingut cap altre salari que el de primer ministre o president. No et converteixes en multimilionari amb un sou. Però la seva riquesa secreta és com la del rei de l'Àrabia Saudita.

Ion veu els seus límits?

Té el poder complet a Rússia, i intenta tornar al que era l'URSS. Veu la seva desaparició amb Gorbtxov com el pitjor crim de la història. Ara

pressiona Bielorrússia, amenaça els Estats bàltics, intenta influir a Geòrgia i Armènia, pren províncies ucraïneses. Intenta reconstruir l'URSS.

La seva novel·la sembla un retrat periodístic del món actual. Troba a faltar el periodisme?

Crec que no l'he deixat mai. Tinc una columna setmanal en un diari. I la part que m'interessa és la investigació. Cobrir futbol no està prohibit. Anar al Parlament tampoc. M'intriguen les coses on no volen que fiquem el nas. Els periodistes tenim un paper per fer. Jo escric les meves novel·les com ho faria un corresponsal estranger. De fet, bona part del rerefons de les meves novel·les és veritat. Com l'intent de matar De Gaulle a Chacal o de caçar un assassí de masses nazi a Odesa. O de capturar una petita república africana utilitzant mercenaris. Tot va passar. Amb freqüència simplement agafo la realitat i vaig una mica més enllà sobre la base del potser.

I en el seu retrat de la situació del món el preocupa l'onada populista?

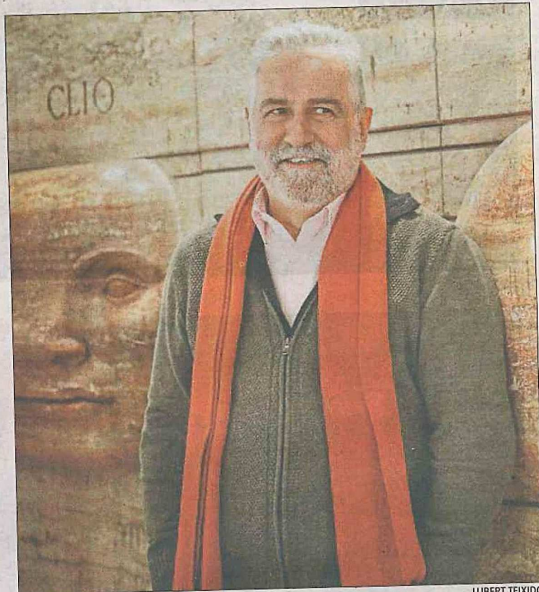
No tant. No hi ha dubte que la política està canviant a tot Europa. L'acceptació habitual del que anomenem establishment grinyola. Abans assumies que el primer ministre deia la veritat, que els servidors públics eren honestos. Tot això ara està en dubte. La gent es pregunta si està governada per corruptes i mentiders. En diem populisme, però bàsicament és desencant, no creure més ja. És el clima del nostre món actual. La gent ja no creu automàticament, només proves. Evidentment, és dolent per a l'estabilitat. Al meu país hem decidit sortir de la UE per una clara majoria, i la raó és la mateixa. La classe treballadora ordinària, la gent que decanta la balança, ja no confia en Brussel·les, no vol que siguin els que ens governen. Era l'ànim que hi havia després del vot.

Vostè també ha donat suport al Brexit. Per què?

Crec que la direcció de la UE porta a un super-Estat. No democràticament elegit. La Comissió és molt més poderosa que el Parlament Europeu. I aquí, a la Gran Bretanya, ja veu el caos al nostre Parlament: és perquè durant segles la nostra suprema autoritat de govern ha estat el nostre poder democràticament escollit, i no un funcionari anomenat Juncker assegut a Brussel·les.

Rafel Nadal, premi Ramon Llull amb 'El fill de l'italià'

El llibre relata uns fets del 1943 a Caldes de Malavella



LIBERT TEIXIDÓ

Rafel Nadal ahir a la seu de l'editorial Planeta

MAGÍ CAMPS
Barcelona

Quan el 1943 la flota italiana es dirigeix a Malta per firmar l'armistici, el vaixell insígnia *Roma* és bombardejat pels alemanys amb la primera bomba teledirigida. Hi sobreviuen sis-cents mariners, que són acollits a Maó, el port neutral més pròxim, i quatre-cents vaixells més acaben a Sòller. Franco, empenyat pel seu comportament, els envia a Catalunya, i Moscardó, que n'era el capità general, els encabeix a Caldes de Malavella, entre els tres balnearis i les dues pensions que aleshores hi havia en aquest poble de poc més de dos mil habitants... i aquí comença tot.

De fet, això és el que descobreix en Mateu, que neix en una família pobre i trencada que no se sent seva. Rafel Nadal (Girona, 1954), guanyador de la XXXIX edició del premi Ramon Llull amb *El fill de l'italià* (el publicarà Columna el 27 de febrer), narra aquesta història que va descobrir per casualitat: "En un club de lectura de Caldes de Malavella, se'm va acostar un senyor i em va

dir que, allà on acabava *La maledicció dels Palmisano*, la història continuava al seu poble. Així és com, parlant cada vegada amb més testimonis d'aquell episodi, vaig anar descobrint aquests fets de la Segona Guerra Mundial, fins que vaig conèixer el que n'acabaria sent el protagonista".

L'obra va ser presentada amb el títol *Els fills de la guerra* i el pseudònim d'Antoni Granell. L'escriptora Carme Riera, com a membre del jurat, va considerar que era la millor de les 55 que s'hi havien presentat, i que "té molts nivells de lectura". "S'hi expliquen dues peripècies: una peripècia desconeguda de la història d'Europa i una peripècia íntima, que és la del protagonista". I tot seguit va fer broma: "En Rafel, com que és periodista, us ha explicat massa coses. Jo hauria estat més parca".

En declaracions a *La Vanguardia*, entre tants soldats i tantates-tosterona, l'escriptora Gemma Lienas, també del jurat, va voler destacar el personatge femení de la mare del protagonista: "La Joana, que renta la roba dels altres als safarejos del poble, té una vida molt difícil: una casa miserable, sis criatures per tirar endavant i un home que la maltracta. Amb tot, dos jardins secrets li il·luminen la vida; un test amb flors i un amor prohibit". Un retrat complet de l'època.

Amb una dotació de 60.000 euros, el premi Ramon Llull es va atorgar per primera vegada el 1981. A més de Riera i Lienas, el jurat l'han format Isona Passola, Francesca Cristoffanini, Carles Casajuana, Pere Gimferrer i Emili Rosales. L'obra guanyadora sortirà primer en català i després en castellà (Planeta), en francès (Editis) i en italià (DeA-Planeta Libri), "cada cop més internacional", va remarcar l'editor Rosales.

El poble acull un miler de mariners italians rescatats d'un vaixell enfonsat en la II Guerra Mundial



Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell



Orquesta simfònica del Vallès

Debut del tenor colombià CÉSAR CORTÉS en el personatge Nemorino

Debut de la soprano catalana NÚRIA VILA en el personatge Adina

L'elisir d'amore

G. DONIZETTI

L'òpera amb la que gaudireu escoltant la famosa ària "Una furtiva lacrima"

CARLES ORTIZ: Direcció escena - SANTIAGO SERRATE: Direcció orquestra
DANIEL GIL DE TEJADA: Director del Cor
Intèrprets: CÉSAR CORTÉS - NÚRIA VILA
JUAN CARLOS ESTEVE - MANEL ESTEVE - LAURA OBRADORS
COR DE L'ÒPERA DE SABADELL - ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL VALLÈS

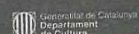
Temporada d'Òpera 2018-2019

SABADELL
Teatre La Faràndula
Dies
13, 15 i 17
febrer

Ciutats i teatres on serà representada
Reus T. Fortuny, 19 febrer
St. Cugat del V. T. Auditori, 22 febrer
Granollers T. Auditori, 24 febrer
Tortosa T. Auditori Felip Pedrell, 1 març
Girona T. Municipal, 3 març
Manresa T. Kursaal, 6 març
Vic T. L'Atlàntida, 17 març

Producció i organització
AAOS - Tel. 93 725 67 34 / 93 726 46 17
aaos@aaos.info - www.aaos.info
https://sabadellcultura.kobin.com/index.php

Patrocini:



Amb el suport de:

